

## **Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea înălțării sfintei Cruci pe Biserica Noului Ierusalim**

Eu sunt. Eu sunt Cel ce sunt, și vin la tine, Israele, și dacă Mi-am făcut din tine locaș al cuvântului Meu, ești și tu. Eu sunt, și ești și tu dacă Eu vin la tine. Vin ca să fii, poporul Meu, să fii și tu, precum Eu sunt. Eu sunt, și ești și tu, că tu ești poporul Meu. Amin.

O, să nu te uiți la omul care-și dă nume. La omul cu haină și cu mărire de om să nu te uiți, iubitul Meu copil. La omul înțelept care zice că este, să nu te uiți, și să te uiți la Cel ce este, fiule scump. Eu sunt. Eu sunt Cel ce sunt, căci omul este cum cere timpul, nu cum cere Dumnezeu. Să ai milă de Mine, fiule. Să ai milă de aproapele tău, că Domnul îți va plăti la venirea Sa tot ce vei cheltui pentru dragostea Mea. Îți voi plăti, copile milos. Tu ești casa Mea, casă de oaspeți cerești, și vin la tine ca să Mă încălzești în casa ta, că timpul e friguros, și Eu n-am unde să-Mi plec capul și să Mă încălzesc. Nici Eu, nici sfinții nu mai avem locaș ca să intrăm să Ne plecăm de osteneți.

Eu sunt cu Verginica, Israele, și tu deschide cerului, ca să intre și să-și lucreze lucrarea sa peste tine, că vine Domnul cu sfinții Săi ca să-ți tâlcuiască Scripturile, poporul Meu, și ca să ai tu tâlmăcitor adevărat, că iată, se scoală pe pământ oameni care răstălmăcesc pe Dumnezeu, ca să-și facă oamenii nume și mărire între oameni, și haine de oameni să-și facă oamenii. Dar tu să nu te uiți la omul cu haină, la omul cu nume, că vai de haina și de numele lui, fiule! Tu să-L iubești pe Cel căzut între tâlhari și să-L iei în casa ta, în inima ta, și să-L îngrijești cu iubire, și Dumnezeu îți va plăti cu plată scumpă și va lucra ca să ai viață veșnică, precum Dumnezeu are.

O, Israele, să Mă aștepti mereu, că Verginica vine cu Mine la tine, că are lucrare mare trâmbița Mea, fiindcă Eu lucrez prin sculele Mele, Eu lucrez prin cei vii. Eu sunt Dumnezeul celor vii, sunt Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov. Eu sunt Dumnezeul sfinților, Israele. Eu sunt Domnul lui Verginica. Eu sunt Dumnezeul tău. Amin.

– O, să fii primit și mărit de Israel, Doamne, că Tu ești Cel ce ești, și cine este, în Tine este, și altfel nu este. Eu sunt trâmbița Ta, unealta Ta cu care lucrezi ogorul Tău, Doamne. Tu ești grădinarul, și eu sunt unealta Ta, Doamne, Doamne al celor vii, Doamne al lui Avraam, Isaac și Iacov, Doamne al meu și al lui Israel cel mic, căci cel mic e cel iubit de toți cei mai mari, de cei vii care au fost mai înainte de cei mici, și care sunt vii, precum Tu ai binecuvântat cuvânt de viață.

O, poporul meu, iată de ce sunt eu, de ce vin eu la tine când vin cu Domnul. Vin pentru că sunt, și dacă sunt, vin. Vin, fiule, la tine și mă bucur că-mi dai de lucru cu Domnul peste tine. Așa ți-a spus cuvântul: «Vorbește, Israele, de Domnul pe cale, ca să fii auzit vorbind, și să vină Domnul să cineze cu tine în cină fericită, că fericit este cerul când se coboară ca să stea la masă de cuvânt cu tine, Israele».

Te întâmpin cu înțelepciunea cea de sus, poporul meu, că înțelepciunii dacă nu-i dai sens veșnic ea nu folosește. Cu ea să-ți lucrezi viața cea veșnică, și să ai viață veșnică, lucrată cu ea; să faci casă cu ea, poporul meu. Deschide cartea vremii Domnului cu mine, și vezi că scrie în ea așa: «Israele, să nu intre trupul tău în mormânt, că este scris în Scripturi ca să întâmpini pe Domnul întru venirea Sa». Acesta este cuvânt de sus, înțelepciune care vine de sus spre răscumpărarea trupurilor, nu numai a sufletelor, că sufletul pentru trup a fost dat de Dumnezeu. Înțelepciunea își sfârșește drumul ei și lucrarea ei prin răscumpărarea trupurilor, și omul care nu lucrează să-și răscumpere trupul, care nu-și scoate trupul dintre trupurile moarte, dintre oameni, fiule, omul care nu iese cu trupul din mare, acela rămâne un înotător, nu un

*înțelept, că înțelepciunea care nu are în ea viață veșnică, înțelepciunea fără floarea ei, fără răscumpărarea trupului sufletului tău, nu este ea înțelepciunea vieții. Ia aminte, Israele, la înțelepciunea vieții, că omul înțelept pe pământ nu are înțelepciunea vieții, și el este înșiruitor de cuvinte, ca să prindă pe mulți în mreaja înțelepciunii lui. Drumul Scripturii se sfârșește cu lecția răscumpărării trupurilor care vor aduce pe Domnul pe pământ în chip, căci Domnul l-a făcut pe om ca să-l aibă pe pământ, nu l-a făcut ca să-l facă gunoi și pământ.*

*Ia aminte bine, Israele, căci înțelepciunea omului se naște din păcatele lui, din rău, nu din bine se naște. Omului cu minte sănătoasă nu-i trebuie judecată peste păcatele sale ca să rostească înțelepciune împotriva lor. Mai mare înțelepciune ca mintea sfântă nu este înțelepciune sub cer. Omul cu mintea sfântă umblă printre morți și nu-i îngroapă, că el este cu cei vii, nu cu cei morți, el este cu Domnul în lucrul vieții veșnice peste omul care are viață veșnică. El își ia crucea și urmează Domnului, după cum este scris: «Să-și vândă omul înțelepciunea lui și roadele ei, să-și ia crucea și să urmeze lui Dumnezeu».*

*Israele fiule, te învăț înțelepciunea din cer. Viața veșnică trebuie s-o ai. S-o ai, nu s-o capeți, nu s-o dobândești. Ea nu se învață. Ea se trăiește pe sine când este. Dar eu te-am învățat despre ea, te-am învățat s-o ai, că tu, fiule, citeai pe om, citeai ziare și cărți omenești, citeai în om, în omul de rând între fiii oamenilor, și înțelepciunea cea de sus nu intra în tine, că ea nu se poate pune alături cu cele ale omului înțelept pe pământ. Nici unul din fiii oamenilor nu se poate asemana cu Dumnezeu, că dacă n-ar fi așa, n-ar mai avea oamenii Dumnezeu, că oamenii au Dumnezeu oricât n-ar vrea ei să aibă peste ei pe Dumnezeu, dar Unul singur este Dumnezeu cu putere peste oameni, și supune la cuvântul Lui orice voiește El. Vine ziua să rămână numai înțelepciunea lui Dumnezeu și cei deprinși cu ea, cei sănătoși cu mintea, cei curați cu mintea. Vine Domnul cu bogăție de înțelepciune peste tine, Israele, iar voi, fiilor din grădina cuvântului, deschideți cerului, deschideți Domnului când bate. Adunați-vă înaintea cuvântului și deschideți. De înțelepciunea omului are nevoie omul păcătos, nu omul sănătos la minte, nu omul deștept, căci cine are minte curată și sănătoasă nu-i trebuie înțelepciunea omului. Nu cei sănătoși au nevoie de înțelepciune. De doctor numai cei bolnavi au trebuință, numai cei păcătoși, fiilor, că toate darurile vor pieri când va fi pe pământ omul sănătos, dragostea lui Dumnezeu în om.*

*O, fiilor din grădină, eu de aceea am spus că viața voastră este Dumnezeu, și am spus așa ca să fiți, că are Domnul trebuință de voi ca să intre în Ierusalim. Stați lângă mine, stați lângă cloșcă, așa v-am spus. Fiți cloșca cu puii de aur, fiți vase de aur și stați lângă cloșcă, stați numai cu Dumnezeu, cu Dumnezeu în voi, că are Domnul trebuință de voi ca să intre în Ierusalim, ca să fie Cel ce este, să fie cu Israel. Amin.*

*Tu, Doamne, ești Cel ce ești, și ești cu Israel, că popor al Tău este Israel, iar eu sunt cloșca cea care strigă puii să-i adune sub aripa Ta, Doamne, și să stea adunați fiii lui Israel, ca vulturii în jurul stârvului să stea și să mănânce cuvântul Tău la masă frățească. I-am învățat pe fii, Doamne, să știe ce este înțelepciunea Ta peste ei, căci lor le grăiești în pildele înțelepciunii Tale și le dai să priceapă viața veșnică, și s-o aibă, să Te aibă, Doamne, pe Tine, Cel ce ești. Tu i-ai spus lui Israel să nu se uite la omul care-și dă nume, la omul cu haină să nu se uite, și să se uite la Cel ce este, la Tine, Doamne, ca să aibă Israel înțelepciunea Ta și nu a omului. Amin.*

*– O, Verginico, fiică a cerului în cer și pe pământ! Eu sunt Omul Cel căzut între tâlhari, căci înțelepții pământului au despărțit pe oameni de Dumnezeu și s-au făcut pe ei înșiși dumnezei oamenilor, iar Eu am rămas un oarecare, un om oarecare, un om de demult și atât, un om oarecare, nu un anume Om. Și când am spus la cel ce M-a întrebat cine este aproapele său, Eu i-am răspuns: «Un om oarecare se cobora de la Ierusalim spre Ierihon», din cer pe pământ, măi Verginico. Un Om din cer, dar nimeni n-a știut atunci cine este Omul Acela de Care Eu spuneam. Eu eram Cel căzut între tâlhari, și nu M-au ajutat nici leviții, nici preoții, și numai samarinenii M-au luat în casa lor, și Tatăl Meu le va plăti lor pentru credința lor, că și ei au fost neam alungat din pământul lor, dar când s-au făcut din nou popor, au învățat credința în*

Dumnezeul Cel adevărat când erau numai dumnezei mincinoși pe pământ. Eu sunt Omul Cel căzut între tâlhari, un oarecare Om, după cum scrie despre Mine în Scripturi, despre Omul durerii, Omul Cel disprețuit de toți oamenii, Cel din urmă între oameni, Om plin de suferință, învățat cu durerea, Om de la Care să-ți întorci fața, socotit ca un nimic de toți oamenii, un Om oarecare, dar Care a luat asupra-Și neputințele și durerile omului atunci când oamenii Îl socoteau ca pedepsit de Dumnezeu; Om străpuns de păcatele și de fărădelegile oamenilor, ca să-i mântuiască și să-i vindece pe oameni cu ranele Lui, căci Păstorul adevărat Își dă viața Sa oilor, ca să aibă oile Sale viață veșnică, așa cum are Păstorul Cel adevărat.

O, milă Îmi este de cel cu minte de om, milă Îmi este, măi fiilor. Acela nu știe ce este viața, ce este Tatăl, ce este rugăciunea către Tatăl nu știe acela, căci Eu Mă rugam în David și ziceam: *«Când va lipsi tăria mea, Doamne, să nu mă părăsești pe mine»*. O, Mi-e milă de omul cel fără de minte, de omul cel iscusit cu mintea lui. Omul cel iscusit cu mintea lui, ager cu firea și înțelept cu inima lui, un așa om se ferește el de rele, pentru că le cunoaște prin felul minții lui. Dar de omul cel blând și calm, care are o inimă a păcii, cuminte și curată și liniștită, de un așa om se feresc relele. Nu el se ferește de rele, ci relele se feresc de el. Un așa om are pacea Mea în el, are înțelepciunea Mea peste el, și răul fuge de Dumnezeu.

O, poporul Meu, iubitul Meu copil, Eu știu că tu nu meriți, dar merit Eu să am un popor dat de Tatăl. Voi veni pe cer de arhangheli la tine, că tu ești samarineanul care ai luat în casa ta pe Omul Cel căzut între tâlhari atunci și acum. Când vin la tine, să găsec pe fiii tăi, Israele, ca să am cu cine vorbi, cu cine Mă bucura, că Eu sufăr de dorul tău, poporul Meu. Vin să-ți tâlcuiesc Scripturile, fiule Israele, și tu să-Mi deschizi. Voi veni pe nori de arhangheli la tine cu sărbătoarea cea de azi, căci azi serbează cerul deasupra ieslei cuvântului Meu și cântă corul îngerășilor imnul semnului sfintei cruci, care s-a arătat pe cer din mijlocul acestui așezământ sfânt pe pământ. Astăzi începe sărbătoarea crucii, fiilor, iar serbarea arhanghelilor va desăvârși sărbătoarea de azi. Ea este ziua când s-a ridicat crucea Sfintei Sfintelor deasupra ei, pe înălțimea ei, iar la primii zori crucea a fost văzută pe cer, și ea a scos deasupra izvorul cuvântului Meu, care curgea în taina Mea cu tine, Israele cel mic al Meu, căci în tine Eu M-am făcut rău al vieții, care curge din tronul lui Dumnezeu. Iată, nu M-au primit nici leviții, nici preoții, dar tu M-ai primit și M-ai îngrijit întru venirea Mea, și Tatăl Meu are plata Sa pentru tine, cel ce ai îngrijit pe Omul Cel căzut între tâlhari, între necredincioși, Omul Care a luat asupra Lui vindecarea oamenilor, Omul Cel ce Se coboară din Ierusalim la Ierihon, din cer pe pământ, Omul Cel nou pe pământ, Israele. Să fii aproapele Meu, iubite Israele. Să-Mi fii, fiule, casa cea de oaspeți care Mă primește în ea, casa cea cu untdelemn și vin spre vindecarea Mea și spre întărirea Mea în tine, Israele, casa Mea cea caldă, casa milei Mele, Israele, fiu de samarinean.

Iar tu, Verginico, să-Mi aduni puișorii ca să le dau sămânță nouă, să le torn semințe în pumnișori și să-i fac semănători după chipul și asemănarea Mea, că Eu rostesc binecuvântare pentru înmulțirea cuvântului Meu peste mulțimi. Țineți, fiilor, pumnișorii ca să Mă deșert în ei cu sămânța cuvântului Meu spre hrană mulțimilor, spre pâine noroadelor flămânde de Dumnezeu, ca să știe omul ce este pâine, pâine din cer pe pământ spre hrană. Țineți trăistuțele desfăcute, fiilor semănători, ca să vi le umplu, iar voi să luați în pumnișori și să aruncați pe pământ, și cine va auzi se va însămânța și va crește rod mai presus de fire, om nou, mai presus de fire.

Semănătorul seamănă cuvântul, și voi veni la voi, fiilor, cu sămânța înțelepciunii cea de sus ca să chem la ființă cele ce încă nu sunt, fiindcă sufletul pentru trup l-a creat Dumnezeu. Vino să bei, Israele, și te fă izvor de apă vie, ca să beau din apa ta și să nu mai însetez după tine, fiule. Copile Israele, să te așezi în chipul și asemănarea Mea și să ai statură, tată, că vine clipa să se țină de șapte ori câte șapte după tine oameni cu înțelepciune ușuratică, și își vor vinde averile lor ca să cumpere numele tău și să-l poarte și să aibă nume, dar atunci tu nu vei putea mărturisi că este al Meu decât pe cel pe care tu îl vei cunoaște că face voia Mea, ca să-l mărturisești pe nume

că este voia Mea și numele Meu, iar numele Meu va fi purtat numai de cel ce ia chipul Meu cel nou înaintea venirii Mele cea cu slavă văzută. Amin, amin, amin.

*04/17-11-1996*